

Jeg kan altsaa ikke billige, at man har sat Tilskuddet til Lærerindernes Løn længere ned, end det var efter Forslaget.

Dernæst er der et Punkt, som den ærede sidste Taler var inde paa, nemlig Betalingen for Haandarbejde for Forskolelærerinderne. De skulle efter Forslaget kun have 50 Kr. for det. Det er en altfor lille Betaling. Hvis de virkelig skulle lede Haandgeringen i 2 Skoler og gaa en halv Mils Vej frem og tilbage, saa det tager dem 2 Timer, hver Gang de skulle ud, faa de kun 12 Øre for hver Gang. Det er for lidt. Der vil jeg stemme for Mindretalsforslaget, der, saa vidt jeg kan se, har foreslaaet 100 Kr. derfor. Jeg synes, det er en aldeles urimelig Betaling at byde dem 50 Kr., naar man overhovedet vil betragte det som Ekstraarbejde; hellere vilde jeg have sat hele Lønnen op. Jeg har ikke kunnet forstaa, hvorfor en eksamineret Lærerinde, som skal gøre det selvsamme Arbejde, og ogsaa skal under-vise Pigerne i Haandgering ligesaa godt i Hovedskolen som i de Klasser, hun selv har, ingenting skal have for det. Nu er det rigtignok blevet mig oplyst, at den eksaminerede Lærerinde i de fleste Tilfælde er i den samme Skole, saa hun har alle Pigerne i eet Hold, og det kan som sagt gøre en Del, men naar Forskolelærerinden skal have Ekstrabetaling for de Timer, hun skal arbejde udenfor Skolen, burde Lærerinden i Haandgering ogsaa have det, for de Timer ligge ligesaa godt udenfor Undervisningstiden for hende som for de andre, naar der ikke er særlige Forhold til Stede.

Saa kommer jeg til det Punkt, hvem der skal betale dette Løntillæg. Principet fra Loven af 1899 var jo fastholdt i Forslaget fra Ministerens Haand, at Kommunerne fremdeles skulde betale Grundlønnen og Staten Løntillæget, og jeg for mit Vedkommende havde ønsket, at vi havde fastholdt dette Princip. Jeg kan godt forstaa, at Udvalget og at vi i det hele taget glide længere og længere over mod dette at vælge alle mulige og umulige Udgifter over paa Statskassen. Der stilles Krav rundt omkring fra, kommer Andragende paa Andragende om, at Statskassen skal yde Støtte til det og yde Støtte til det. Man skulde tro — jeg ved ikke, om der er nogen, der har den Tro til Statskassen, at det er en Fortunatus' Pung, som man kan blive ved at tage Penge ud af, skønt den i Virkeligheden har den selvsamme Skavank som alle øvrige Kasser og alle de Portemonnæer, vi gaa med i

Lommerne, at man kan ikke tage mere af dem, end man selv putter deri. Nu er det, jeg har ondt ved at forstaa, hvad Befolkningen, Skatteyderne, Samfundet egentlig kan vinde ved at vælge Byrderne fra Kommunerne over paa Statskassen ved en saa almindelig Udgift som denne til Lærernes Lønninger. Lærerne findes omtrent i samme Forhold hele Landet over, der skal være 1 Lærer for hver 74 eller 75 Børn. — Hvad kan der nu vindes ved at vælge denne Byrde fra Kommunerne over paa Statskassen? Det koster Penge at faa de Penge krævede op til Statskassen, det koster Penge igen at faa dem ud derfra og faa dem fordelte til alle Landets Lærere. Den Udgift kunde fuldstændig spares. Og saa kommer det sidste. Hvis man nu kunde mene ad den Vej at faa Skattebyrden bedre fordelt efter Skatteevnen ved at lade Pengene dertil gaa som Statsskatter ind i Statskassen end som Kommuneskatter gennem Kommunekasserne, saa kunde der være blevet nogen Mening deri; men saa længe de $\frac{5}{6}$ af vort Lands Indtægter komme ind gennem de indirekte Skatter og Hovedparten deraf gennem Tolden, saa er der vist ingen, der mener, at Statsskatterne skulde være mere rimelige og retfærdige, falde mere ligelig efter Skatteevnen, end naar man ligner hjemme i Kommunen, Lad Staten være fri for at bære den Part af Begyndelseslønnen; saa kunde man udvide den gamle Post paa Finansloven, hvor der hvert Aar gives et Bidrag til at støtte de trængende fattige Kommuner, som man har talt saa meget om. Jeg ved ikke, hvor de ere, men dem er der jo nogle af. Saa kunde man give dem en rimelig Støtte af Statskassen, thi Tilskuddet, det ene Hundrede Kroner, vil ikke kunne fordeles efter Kommunernes Trang, og Grundlønnen er den mest usikre Maalestok for Kommunernes virkelige økonomiske Forhold. Jeg kender en Kommune, som er meget velstillet. Den har 3 Lærere, og deres Begyndelsesløn var for den ene 600 Kr., for den anden 730, og jeg, som den tredie, havde 770 Kr. Det var hele Udgiften, den havde til Lærernes Grundløn. Kommunen havde ikke en Øres Gæld, vi betalte slet ingen store Skatter, Nej, det er slet ikke Maalestokken for de økonomiske Forhold. Man kan meget godt i en fattig Kommune have en meget god Grundløn.

Med Hensyn til Forpligtelsen til at holde Skolen ren kan jeg i meget holde mig til, hvad det ærede Medlem for Bornholm (Ingvard Jensen) udtalte. Jeg kan ikke indse Nødvendigheden af at kaste den